

INICIATIVA LEGISLATIVA POPULAR

Proposició de Llei del Servei Públic de Ràdio Televisió Valenciana

MEMÒRIA

- 1. Necessitat d'una ràdio i una televisió en valencià**
  - a. La difusió del valencià**
  - b. Vertebració de la societat valenciana**
  - c. Informació veraç, de proximitat i en valencià**
  - d. Impulsora del sector valencià audiovisual**
  - e. La nostra cultura al món: guardians del patrimoni audiovisual**
  - f. Difusió del valencià i de la nostra cultura a la nova societat de la informació**
- 2. Els plantejaments de la Llei**
- 3. Conclusions**

1. NECESSITAT D' UNA RÀDIO I UNA TELEVISIÓ PÚBLIQUES EN VALENCIÀ

Els valencians necessitem uns mitjans de comunicació que difonguen la nostra llengua, ens informen, promoguen els nostres costums i la nostra idiosincràsia com a poble, però també volem tenir una indústria potent en aquest sector. A més a més, els qui signem i promovem aquesta iniciativa reclamem el nostre dret, i el dret de les generacions futures, a la conservació del patrimoni audiovisual valencià.

Els ciutadans i les ciutadanes valencians que promovem aquesta iniciativa, el comitè d'empresa de RTVV i les entitats que li donen suport, considerem oportú que les Corts tornen a dotar el poble valencià d'un servei públic que done suport al dret dels valencians a rebre i difondre informació i idees en la nostra llengua. Demanem a les Corts que donen efectivitat a aquest dret mitjançant la creació d'una ràdio i una televisió públiques que:

- a. difonguen la nostra llengua
- b. ens ajuden a vertebrar-nos com a societat
- c. informen veraçment en valencià
- d. creen un potent sector audiovisual
- e. conserven el patrimoni audiovisual dels valencians
- f. lideren l'ús del valencià en les noves tecnologies

a) La difusió del valencià

Els valencians som a l'única Comunitat Autònoma de l'Estat Espanyol que, tenint llengua pròpia, no té un servei públic de ràdio i televisió en la seua llengua.

Els serveis públics satisfan objectius d'interés general, necessitats fonamentals i estratègiques per a la ciutadania que no són rendibles d'acord amb una lògica de mercat

però que sí que ho són, i molt, des del punt de vista de la dignitat humana, l'interés social, la democràcia i el desenvolupament cultural.

La comunicació és un d'aquests àmbits estratègics. No debades, fins i tot la mateixa Declaració Universal del Drets Humans així ho reconeix. Igual com l'educació o la sanitat, la comunicació és un espai fonamental per al benestar de les persones i, sobretot, clau per tal de poder exercir com a veritables ciutadans d'un país democràtic.

En aquest sentit, els mitjans audiovisuals esdevenen una eina bàsica, segurament la més important, per fer realitat l'accés de les persones a la comunicació i a la informació. Per això, aquesta possibilitat d'accedir als coneixements no pot quedar solament en mans d'actors moguts per l'interés econòmic privat. L'administració pública ha d'assumir les seues responsabilitats i blindar àmbits de comunicació al marge de la lògica de mercat.

És necessari que tota eixa informació i entreteniment es comuniqui en la llengua dels valencians. Actualment, en l'oferta de televisió i ràdio, no hi trobem cap mitjà que s'expressi íntegrament en valencià i que done uns continguts amb qualitat. Això provoca una clara discriminació del poble valencià respecte dels altres ciutadans de l'Estat Espanyol i situa la llengua en un estat de feblesa.

b) Vertebració de la societat valenciana.

L'existència d'una ràdio i una televisió públiques són vitals per establir lligams i difondre coneixements de la diversitat dels valencians. Vertebrin el nostre poble, promouen la nostra llengua i, a més a més, amb les noves tecnologies, ens projecten al món. Amb l'absència d'una RTV pública en valencià no tenim cap mitjà que s'ocupe de la nostra idiosincràsia.

Sense mitjans de comunicació públics i de proximitat no disposarem mai d'un imaginari col·lectiu propi fidel a allò que realment som, ja que quedarà en mans d'operadors privats i aliens al nostre fet diferencial. El funcionament del mercat afavoreix sempre les cultures més fortes, i les minoritàries, com ara la nostra, necessiten una protecció en el camp de la comunicació que no es pot fer si no es disposa de referències potents de titularitat pública.

Els mitjans públics han de pensar-se i fer-se per a ciutadans i no per a consumidors i, en aquest sentit, han de ser expressió de la nostra realitat com a poble i d'una manera particular de mirar al món, amb les nostres pròpies claus. Un poble que deixa els mitjans en mans del mercat és un poble orfe, hipotecat, que mai no podrà dirigir el seu futur.

c) **Informació verac, de proximitat i en valencià**

Els valencians tenim una gran carència en l'actualitat: no rebem informació en la nostra llengua.

No descobrim res de nou si afirmem que els mitjans audiovisuals són el major i més potent instrument de masses per enfortir, i al mateix temps posicionar, la nostra llengua i la nostra cultura en el món. Són l'eina més important que podrem tenir per cohesionar socialment i culturalment la Comunitat Valenciana, així com també l'única via perquè el ciutadà puga disposar d'informació de proximitat no condicionada per interessos privats.

La ràdio i la televisió valenciana de titularitat pública no han de tenir un rol subsidiari, ni una actitud acomplexada respecte dels operadors privats, justament al contrari. Els mitjans públics han d'assumir un paper protagonista i una penetració social important per tal de poder complir els objectius del mateix servei públic i ser d'utilitat social. Eixe ha de ser el nord de la seua activitat. Les programacions han de ser generalistes però capaces de compaginar la qualitat dels formats amb un bon seguiment per part de l'audiència.

La pluralitat i la diversitat són elements imprescindibles per al funcionament d'una democràcia i en els mitjans audiovisuals aquests principis han de fer-se realitat. Un repte pendent és avançar en reformes legals encaminades a garantir de forma efectiva aquesta obligatòria pluralitat. Només a partir d'una oferta plural, protagonitzada per la mateixa ciutadania, es pot arribar a la diversitat que ha de caracteritzar obligatòriament un règim democràtic.

Una ràdio i una televisió públiques han de ser palanques de modernització: espills de la diversitat social, de la diversitat política, així com també de la possibilitat de qüestionar els valors dominants per assegurar l'adaptació a les transformacions socials que mai no deixen de produir-se.

Els mitjans de comunicació són el terreny en el qual es juga la política democràtica i si els mitjans no són representatius de la pluralitat social, el joc polític està manipulat. Davant d'aquesta situació, els poders públics no poden romandre inactius.

Els continguts dels mitjans públics s'han de caracteritzar per un tractament informatiu independent i plural, per no fugir dels temes complexos i per una aposta de creativitat i innovació. Ffomentar la participació i el pensament crític, així com també l'equilibri territorial, i defensar els valors democràtics són unes altres responsabilitats indefugibles de la ràdio i la televisió públiques.

d) Impulsora del sector audiovisual valencià

La creació d'una ràdio i una televisió públiques no afecta només el tarannà social d'un poble sinó també el seu teixit laboral i econòmic. Una RTV pública ben estructurada ha de convertir-se en el motor d'un sector audiovisual potent que genere llocs de treball i cree una indústria sanejada al seu voltant.

La diversitat en els mitjans de comunicació es procura des d'una doble vessant: d'una banda, facilitant la constant ampliació dels canals existents i, d'una altra, amb la intervenció pública i la regulació del mercat. Aquesta segona és imprescindible, i si no es dóna, la diversitat és falsa; és una diversitat en mans dels poderosos. El mercat no atén les diferents necessitats culturals i informatives del conjunt de grups socials i, per tant, és precís introduir mecanismes de compensació i equilibri.

Les telecomunicacions són infraestructures d'interés estratègic. En uns altres temps, eren les limitacions tècniques, les que justificaven la intervenció dels poders públics en el terreny dels mitjans audiovisuals. Ara no. Ara l'univers de la comunicació audiovisual és immens i, per tant, allò que realment dóna sentit al servei públic en aquest camp són qüestions de tipus social i polític com ara la necessitat de fomentar la

cohesió social, col·laborar en la formació permanent de les persones, defensar la diversitat cultural i el respecte a les minories, garantir una informació lliure, veraç i independent, facilitar l'accés ciutadà a productes de qualitat i innovadors o generar espais de debat plural.

La responsabilitat de la iniciativa pública rau a posar els mitjans públics al servei del desenvolupament democràtic i del benestar social que no pot garantir-se des del mercat, ser el contrapès plural dels processos de concentració controlats pels grans poders econòmics, facilitar la participació ciutadana i garantir la igualtat en l'accés als serveis i béns de la cultura.

e) **La nostra cultura al món: guardians del patrimoni audiovisual**

L'extinta RTVV ens va deixar un patrimoni audiovisual de més de 24 anys de treball. En ell hi ha part de la nostra història i de la nostra forma de ser. És vital el correcte manteniment d'un material que necessita un tractament diferent i que corre el perill de deteriorament si no es realitza mitjançant professionals especialitzats. El departament de documentació d'una RTV pública és un patrimoni col·lectiu del poble valencià. L'herència, el llegat de RTVV, s'ha de mantenir viu i en condicions de conservació que permeten consultar-lo i utilitzar-lo en una nova ràdio i televisió públiques i en valencià.

f) **Difusió del valencià i la nostra cultura en la nova societat de la informació**

Ara som davant un nou repte i no podem perdre l'oportunitat que ens ofereix el desenvolupament vertiginós de les noves tecnologies. L'administració pública ha d'actuar de motor de la creació d'infraestructures que permeten l'ús eficient de les noves tecnologies. No podem quedar al marge de la societat de la informació. Els mitjans públics han de ser l'impuls bàsic en aquest procés de modernització que ha revolucionat (i ho farà més encara) la forma de comunicar-se entre les persones. L'era digital comporta oportunitats i riscos; oportunitats de multiplicar la forma d'accedir a la informació però també riscos de concentració i desequilibri.

En aquests temps d'allau de dades i sobreinformació, els operadors públics també tenen un paper que no farà ningú més: ser capaços de guiar el ciutadà entre l'immens volum

d'informació cap a allò que puga ser del seu interès i li puga ser socialment i culturalment útil.

La ràdio i la televisió pública han de complir un paper de lideratge en la societat de la informació encara que la capacitat de produir i distribuir continguts estiga a l'abast de més actors que mai.

En aquest sentit, calen reformes normatives que adequen les lleis als canvis que s'han anat produint en la realitat audiovisual. Calen noves formes de definició de continguts, noves formes de finançament estable, noves formes de control, nous mecanismes de participació i noves maneres d'encaixar els mitjans públics amb la indústria audiovisual valenciana que, per força, ha de créixer i reforçar-se.

Vivim un moment transcendent. Passem una etapa complexa, de crisi perquè el que coneixíem ja no serveix i ningú no sap què resultarà de tots els canvis que, com en una tempesta perfecta, cauen dia darrere dia sobre nosaltres. Res està definit, tot és obert. És el moment de ser atrevits i valents. Les novetats tecnològiques ens faciliten aprofundir en la democràcia comunicativa i donen peu a una participació ciutadana que mai no ens haguérem pogut imaginar. Ho hem d'aprofitar. Els mercats en són conscients i s'hi dediquen a fons; els poders públics no poden restar-ne al marge, les persones no es poden quedar fora del que passa ni assumir el simple paper d'espectadors. Cal aprendre del passat, no repetir errors. El futur és a les nostres mans i s'ha d'escriure.

2. ELS PLANTEJAMENTS DE LA LLEI

Davant la complexa situació esmentada i les necessitats socials, culturals i lingüístiques exposades, el Comitè d'Empresa de RTVV, les entitats i organitzacions impulsores d'aquesta ILP, junt amb els ciutadans que amb la seua signatura hi fan palès el seu suport, presenten la Proposició de Llei del Servei Públic de Ràdio Televisió Valenciana, redactada segons el text que s'adjunta per tal de ser presentada pel procediment d'Iniciativa Legislativa Popular.

Amb aquesta Llei es pretén:

- Conscienciar el poble valencià de la gran pèrdua que ha significat el tancament de RTVV per a la nostra cultura i la nostra llengua, i posar especialment en relleu la necessitat de conservar i protegir els arxius audiovisuals d'aquesta casa com a patrimoni cultural del nostre poble.
- Posar de manifest la necessitat de que existesca una ràdio i televisió pública en valencià, plural i de qualitat, gestionada com a servei públic, ja que aquesta és l'única fórmula que pot garantir els continguts i les funcions socials i democràtiques que els mitjans de comunicació privats no assumeixen per la seua falta de rendibilitat econòmica.
- Reclamar als poders públics que donen contingut al dret dels valencians a rebre i difondre informació i idees en la seua llengua, tot seguint els criteris i indicacions establerts en aquesta proposició.
- Recordar als poders públics l'existència prèvia d'un patrimoni material, però sobretot humà, altament qualificat, que pot servir com a base sòlida per a l'impuls del nou servei públic, així com recordar l'existència i la interdependència del sector audiovisual i tecnològic valencià amb un nombre de llocs de treball considerable.

L'articulat de la llei es divideix en tres títols amb el següent contingut:

El Títol Primer se centra a establir l'objecte de la llei i els drets dels valencians en els quals és fonamenta per tal d'exigir als poders públics valencians la seua actuació.

El Títol Segon, per una altra banda, se centra a desenvolupar el contingut del servei públic de ràdio i televisió valenciana, amb les seues característiques i les funcions que ha d'acomplir aquest servei per donar resposta a les necessitats de la societat valenciana i, concretament, a les exigències dels qui presentem aquesta ILP.

Finalment, el Títol Tercer estableix les obligacions que adquireix el Consell per fer efectiva aquesta llei. Concretament, se li dóna un termini de 6 mesos per presentar un projecte de llei que done contingut als drets que conté la present proposició, projecte de llei en el qual s'haurà d'implicar totes aquelles persones dels sectors vinculats a la nova societat de la informació. A més a més, la present ILP atribueix una sèrie de funcions a les Corts Valencianes, entre les quals s'inclou la redacció

d'una proposició de llei amb la mateixa finalitat en cas que el Consell no n'haguera presentat cap dins del termini.

3. CONCLUSIONS

Per les raons fins ara exposades, el valencians i les valencianes, conscients de la necessitat de garantir la continuïtat de la llengua, la cultura i la història, i per tal de tenir un espai públic democràtic i plural, presentem la proposició de llei que s'acompanya.

Aquesta proposició de llei és una crida al seny i al consens social en un tema de tots i de totes que exigeix mostrar la nostra determinació que una decisió política, però sobretot econòmica, no pot tancar i fondre en negre tants anys de treball i d'evolució; que una majoria parlamentària no pot deixar sense veu el seu poble, ni privar-lo del dret a rebre tot tipus d'informació en la seua llengua, ni del dret a veure als seus televisors i sentir a la ràdio les representacions de la seua identitat com a poble, de la seua idiosincràsia.

No és admissible l'actuació dels nostres governants que, donant l'esquena al seu poble, han decidit privar-lo dels seus drets i deixar-lo com l'únic territori de l'Estat Espanyol amb una llengua diferent al castellà que no té mitjans de comunicació que el representen i l'informen. No és admissible la doble moral de voler defensar el valencià i per darrere privar a la societat valenciana d'un dels mitjans de difusió de la llengua i la cultura que millor arriba als ciutadans.

Som molts els qui així ho pensem, i per això esperem que les Corts aproven i doten de contingut aquesta ILP per tal de donar resposta a les demandes del poble valencià.

Febrer, 2014